

Costel Gheorghiu, Marga Anghelescu și Corado Negreanu

Teatrul Giulești

„EPOLEȚII INVIZIBILI“

de
Silvia Andreescu
și
Theodor Mănescu

Spectacolul nu a ajuns la timp la „startul“ Concursului; piesa ne-a fost relevată, atunci, numai în formula scenică a spectacolului din Brăila...

„Giuleștiul“ a onorat substanțial textul unui vechi cuplu de autori: Silvia Andreescu și Theodor Mănescu. De foarte mulți ani, cei doi autori și-au sincronizat personalitățile, au găsit o anume modalitate monolitică a scrișului lor. Le-am urmărit evoluția (care din păcate a ajuns puțin pe scenele profesionale) mai ales prin piesele scurte, într-un act, oferite artiștilor amatori. Caracteristică dramaturgilor este tendința de a nu ocoli probleme spinoase, dimpotrivă, de a le aborda pieptiș, de a căuta să afle în cursul dialectic al istoriei contemporane, acele momente care se pot transpune pasionant în replică și acțiune scenică.

Epoletii invizibili — e o asemenea încercare, un moment din lupta ilegală, oamenii doriți a fi metafore incandescente, legarea

celor mai autentice fapte de poezia mitică. S-a scris despre piesă nu totdeauna favorabil autorilor. Cred însă că Teatrul Giulești a restituit cu dăruire multe din valorile piesei, că a izbutit să depășească și unele din slăbiciunile textului, într-un spectacol de o autentică poezie, emoționantă. Geta Vlad ne-a surprins plăcut, abordând de astă dată o paletă gravă, sobră, cu mijloace de un dramatism dens, iar Sanda Mușatescu a creat un drum tragic al destinului eroilor (de o inspirată forță plastică), pe care aceștia își poartă avatarurile ca într-un cerc inexorabil de tragedie elină. Suprapunerea incantațiilor populare, rostite cu un pregnant tragicism de Marga Anghelescu, sparg orizontul decorului, și fără ostentație dau carne și sînge unui spectacol ale cărui virtuți trebuie remarcate în mod special. Costel Gheorghiu și-a aflat un rol pe măsură. Neliniștea febrilă, resemnarea totuși chinuitoare, demnitatea sensibil umană, toate aceste trepte au fost urcate de Costel Gheorghiu cu o bună profesionalitate actoricească. Corado Negreanu a compus, cu precizia sa cunoscută, chipul unui comunist, cu o autenticitate de tip neo-realist, și efecte dramatice sigure. În sfîrșit, Dana Comnea a trasat sensibil, din câteva linii, conturul unui personaj episodic, ca și Iulian Neculescu, excelent într-un rol lapidar. Marga Anghelescu a fost un rapsod popular cu ample tonuri dramatice, Cîteva apariții, în două tablouri viu colorate, pe care le pîndește „pitorescu“: Ion Vîlcu, Traian Dăncănu, Maria Georgescu-Pătrașcu, Simion Negrilă, Jorj Voicu și Ion Chițoiu.

Epoletii invizibili se înscrie printre spectacolele remarcabile ale stagiunii giuleștene.

Al. P.